

בש"פ 3626/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3626/17

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
9.4.2017 במ"ת 12307-01-17

תאריך הישיבה: ט"ו באייר התשע"ז (11.5.2017)

בשם העורר: עו"ד אשר חן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 12307-01-17, כב' השופט א' יעקב), להורות על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. כתב האישום מכיל שלושה אישומים. האישום הראשון הננו מעשה מגונה בבת משפחה בריבוי מקרים. על פי התיאור העובדתי, במהלך השנים 2015-2016 הנאשם נגע בצורה מינית בגופה של בתו, ילידת שנת 2004. בין היתר, הורה העורר בהזדמנויות שונות לבתו למשש את איבר מינו, נישק

אותה בפיה, חיכך את איבר מינו בישבנה במשך מספר דקות כאשר הם לבושים ואף הגיע לפורקן בעקבות המעשים, וכן מישש באמצעות ידו את איבר מינה מעל לבגדיה. מן האישום השני עולה, בין היתר, כי העורר, כדבר שבשגרה, הכה באמצעות ידו ובאמצעות חגורה את כל חלקי גופם של ילדיו הקטינים. יצוין כי העורר הוא אב ל-11 ילדים. האישום השלישי עניינו תקיפת קטין על ידי אחראי ותקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות.

לעמדת בא כוח המדינה, האישום החמור הוא האישום הראשון, ואף יש רלוונטיות לעניין הבקשה למתואר באישום השני. מוסכם כי יש ראיות לכאורה וכן עילת מעצר. עילה זו קיימת מכוח חזקה סטטוטורית כתוצאה מהמעשים המיוחסים לעורר. תסקיר מעצר שהוזמן שלל את החלופות שהוצעו. טענתו העיקרית של הסניגור בפניי היא כי העורר נהנה מחזקת החפות כיוון שהוא טרם הורשע, בעוד התסקיר מניח אשמה. כן נטען כי המעשים האמורים לא מצויים ברף הגבוה של עבירות מין בתוך המשפחה.

2. באשר למסוכנות - אכן יש עבירות חמורות מאלה המיוחסות לעורר, אך טבען מלמד על מסוכנות. התסקיר אודות העורר מעריך כי הפרמטרים הרלוונטיים מצביעים על רמת סיכון גבוהה בדבר הישנות ההתנהגות המינית הפוגענית והכוחנית בסביבת המשפחה. על רקע זה נדחתה החלופה. זאת, תוך קביעה שהמפקחים שהוצעו אינם מתאימים למילוי התפקיד, גם בשל הקשר בינם לבין העורר.

חזקת החפות פועלת לטובת העורר, אך אין מנוס אלא להעריך מסוכנות בעת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים. כמו כן, תסקיר מעצר מהווה כלי שתורם להכרעה. עולה כי המקרה אינו גבולי, ואין בחלופות שהוצעו כדי לענות על דרישת המחוקק לפיה יש לקבל חלופה רק אם יש בה כדי להשיג את מטרת המעצר באופן שפוגע פחות בחירותו של העורר. מסקנת בית משפט קמא - כמו גם מסקנת תסקיר המעצר - מנומקת היטב, והיא מתבססת על בחינה אינדיבידואלית של המעשה והעושה ושל החלופה שהוצגה. לא השתכנעתי כי נפלה טעות בהחלטה.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א באייר התשע"ז (17.5.2017).

ש ו פ ט